

VENLA LANKINEN, 19

opiskelee ympäristötieteitä Helsingin yliopistossa ja kirjoittaa omia lauluja. Hän haaveilee että musiikki voisi joskus olla myös ammatti.

”Olen tehnyt omia lauluja viisivuotiaasta saakka. Kerran lauloin omia lallatuksiani kerrossängyssä, kun isoveljeni kurkkasi yläsängystä ja sanoi: ”Venla kai sä tiedät ettei noi oo mitään oikeita lauluja?” Kommentista huolimatta olen jatkanut musiikin tekemistä ja haaveenanani on, että voisin jonain päivänä elättää itseni ainakin osittain muusikkona.”

Venla aloitti pianonsoiton ensimmäisellä luokalla ja ryhtyi kolmosella opettelemaan kitaransoittoa itseksensä. Omia lauluja hän alkoi tekemään enemmän yläkoulun alussa. *”Näin jälkikäteen ajateltuna niin olivathan ne aika noloja biisejä. Mutta kuten monessa muussakin asiassa, niin ei musiikinkaan tekemisessä voi olla heti hyvä. Tekemällä oppii.”*

Vähitellen ja kokeilemalla Venla on löytänyt oman tyylinsä. Hän yhdistelee lauluissaan esimerkiksi folkia ja bluesia. Kyseisissä genreissä hänelle on soundin lisäksi tärkeää, että yhteiskunnallisuus on perinteisesti ollut tärkeässä osassa. Yleisiä aiheita Venlan kappaleissa ovat maailma jossa elämme, sekä rakkaus. *”Mietin ennen, että ovatkohan nämä rakkauslaulut vähän diibadaabaa, kun kuitenkin haluaisin jotenkin muuttaa maailmaa musiikillani. Mutta ensinnäkin, jos jollakin muutetaan maailmaa, niin rakkautella. Toisekseen eikös kaikki, mitä maailmassa tapahtuu pohjautu tavalla tai toisella rakkauteen?”*

”Inspiraatiota lauluihini saan kaikesta, mitä ympärilläni tapahtuu, ihmisten tarinoista sekä omista ja muiden tunteista. Uutta biisiä ajatelllessani saatan vaikka lähteä kitaran kanssa vain fiilistelemään ja kokeilemaan. Yleensä biisi ei kuitenkaan synny hetkessä, vaan saatan kirjoitella jotakin aihetta pitkäänkin ja kirjoitella jotain ylös saamatta kuitenkaan kunnolla otetta aiheesta. Sitten yllättäen solmu saattaaakin

aueta kuin sotkuun menneet kuulokkeet. Saatan myös palata vanhoihin lauluihini ja parannella niitä. Biisien tekeminen on hyvä keino käsitellä tunteita sekä selkiinnyttää omia ajatuksiaan maailmasta”.

Venla sai aikoinaan vinkin, että lauluja tehdessä kannattaa vain kirjoittaa ja kirjoittaa. Vaikka suurinosa tekstistä ei koskaan päädy biiseihin, niin on joukossa aina helmiäkin. Kannattaa myös kuunnella kaikenlaista musiikkia sekä lukea tekstejä. Omiksi suosikeikseen Venla nimeää **Bob Dylanin** ja **Billie Holidayn**. Hänen mukaansa Dylanin kappaleissa on niin paljon tunnetta mukana ja Holiday on taas uskomattoman taitava yhdistämään rumuutta ja kauneutta. Esimerkiksi Etelävaltioiden mustien joukkomurhasta kertova laulu **Strange fruit** on täynnä rankkoja kielikuvia ja Holidayn äänestä voi aistia sen tuskan, jota silloin koettiin.

Venla kertoo, ettei jännitä esiintymistä. Uuden laulun ensiesitys tosin kutittelee aina vatsanpohjaa, mutta loppujen lopuksi Venla vain nauttii yleisön huomiosta omille lauluilleen. *”Olen tehnyt paljon töitä ja ylpeä lauluistani. Toivon, että olen saanut niihin tallennettua joitain universaaleja tuntemuksia, joihin samaistua. Pysin myös antamaan ihmisille uusia ajatuksia ja näkökulmia asioihin. Jos saan yhdenkin ihmisen liikkutumaan syvästi lauluillani, olen onnistunut”.*

Venla treenaa paljon ja on käynyt laulutunneilla neljä vuotta. Harjoittelu ei kuitenkaan ole hänelle mitään pakkopullaa, vaan päinvastoin musisoiminen on parasta ajanvietettä mitä on. *”Musiikin tekeminen ja soittaminen ovat yksiä parhaista itseilmaisun keinoista, joita kuka tahansa voi oppia tekemään.”*

Teksti **Tyyni Kantonen** Kuva: **Sini Hintsala**